Hồi thứ hai mươi ba
Đền Ngân An Yên Đan tính kế
Chốn giáo đường Phò mã lãnh binh

Khi phò mã Tôn Tháo về đến dinh, con là Tôn Long, Tôn Hổ chạy ra nghinh tiếp vào ngồi nơi Ngân an diện. Hai tướng xem thấy cha mình, mày mặt có sắc sầu bi, thì hỏi rằng:

– Chẳng hay hôm nay phụ thân có việc chi coi bộ buồn rầu dữ vậy?

Phò mã nói:

– Quốc gia có đại sự, con hãy vào mời mẹ con ra ra đây.

Tôn Long, Tôn Hổ nghe cha bảo, lật đật chạy vào thông báo. Yên Đan Công Chúa nghe tin chồng mình về, thì vội vã bước ra Ngân an điện chào mừng, và hỏi rằng:

– Nhân sao Phò mã đi hội yến về, mà diện lại sầu bi? Xin chàng nói cho thiếp tỏ tường tâm sự với.

Phò mã nghe vợ hỏi, liền thở ra và nói rằng:

– Nàng ôi! Quốc gia gần có nạn, nên hạ quan mới buồn rầu, là bởi bên Đông Tề có Chính cung hoàng hậu, tên Chung Vô Diệm, nàng ấy pháp thuật cao cường, oai danh chói rạng. Nay nó lại đề thơ vào mặt sứ, mạ nhục chúa ta, nó bảo phải dâng biểu hàng đầu, bằng không thì can qua gia phạt. Vì vậy cho nên Phụ vương mới xuất bảng cầu hiền, hạ quan thấy điều ấy bèn vào xin lãnh ấn Nguyên nhung, mà Phụ vương còn bần dùn chưa chịu, nên ta không biết liệu kế nào, mới cho đòi phu nhân ra đây thương nghị.

Yên Đan Công chúa nghe chồng mình nói các điều, thì mày liễu ủ ê, mặt hoa buồn bã! Bèn thưa với phò mã rằng:

– Vậy xin chàng hôm nay hãy an dạ, để ngày mai thiếp vào triều tâu với Phụ vương, quyết lãnh ấn Nguyên nhung cho chàng đề binh thẳng qua Tề quốc bắt con Chung xú phụ rửa hờn mới được.

Vợ chồng toan liệu xong xuôi, bỗng đâu trời đã bừng sáng. Kế đó vua Yên vương lâm triều bá quan văn võ chầu đủ mặt. Khi ấy vợ chồng Công chúa dẫn vào quỳ lạy trước kim giai tâu rằng:

– Mới đây con có hay tin Đông Tề ỷ thế khi dễ nước ta, thích chữ vào mặt sứ thần, lại bảo đầu hàng nạp khoán. Việc ấy chẳng biết có quả cùng chăng? Xin Phụ vương nói cho con hàng tưởng.

Yên Vương nghe hỏi phán rằng:

– Việc quả như lời, nhưng cha xét lại, nước ta binh ít, tướng hèn, không phương cự địch, chi bằng nhường cho Tề làm thượng quốc, còn nước ta dâng biểu xưng thần, như vậy đã khỏi hại sinh linh, lại vững an xã tắc.

Công chúa nghe dứt liền tâu rằng:

– Xin Phụ vương chớ khá tôn trọng oai người, mà mất thinh danh mình. Xưa nước Yên ta, đặt vững giang sơn, dựng nên cơ đồ, cũng nhờ có nhà họ Tôn, là Tôn Võ Tử, bây giờ tiếng người hãy còn bốn biển bia danh, tám phương khiếp vía. Huống chi nay, chồng con cũng trong dòng họ ấy, nay lại hiện tiền sẵn có hai trai oanh liệt, đứa nào cũng võ nghệ tinh thông, binh thơ nhàn thục, xin Phụ vương hãy giáng chỉ cho vợ chồng con lãnh chức Nguyên nhung, để chọn ngày dấy binh đi rửa hờn cho Vương phụ.

Yên Vương nói:

– Cha cũng đả biết, nhưng mà lúc này, cha đả tuổi cao tác lớn, mình rồng lụm cụm hôm sớm không ai, còn Thái tử thì còn thơ dại. Đã vậy, vả lại con là phận nữ lưu, cầm thương lên ngựa ra chốn chiến trường, may thì chẳng nói chi, còn rủi, cha thêm sự buồn lắm nữa.

Công chúa tâu:

– Con tuy là phận gái mặc lòng song ngày trước có học đạo tiên gia với Thánh mẫu, con đã từng theo chồng con ra trận, đuổi Ngũ Tân nơi nước Sở, xua binh Bạch Khởi diệt nhà Trần, gánh vác giang sơn hưng phò xã tắc cũng lâu, nay cúi xin Vương phụ nhận lời, cho vợ chồng con đi rửa hờn cho Vương phụ.

Yên vương thấy Công chúa quyết chí, bèn nhận lời giáng chỉ cho Tôn Tháo làm chức Nguyên nhung hiệp với Công chúa quản lãnh bốn mươi vạn hùng binh, lại ban riêng cho hai vợ chồng mỗi người người là ba chung ngự tửu, rồi bãi chầu.

Qua ngày sau, Tôn Tháo lãnh soái ấn rồi, liền truyền lệnh cho chúng tướng dẫn nhau đến giáo trường kiểm điểm. Án theo Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, chia ra làm năm đạo. Dinh thứ nhì là Bính, Đinh, Hỏa,cờ đỏ giáp đỏ, đóng ở phía Nam. Dinh thứ ba là: Canh, Tân, Kim, cờ tráng, giáp trắng, đóng ở phía Tây. Dinh thứ tư là: Nhâm, Quí, Thủy, cờ đen, giáp đen, đóng ở phương Bắc. Dinh thứ năm là: Mậu, Kỷ, Thổ, cờ vàng, giáp vàng đóng tại trung ương, còn kỳ dư thì dàn đều theo thức lớp đó.

Khi Nguyên soái Tôn Tháo thao luyện quân sĩ xong rồi, bèn vào phục chỉ cho vua hay. Yên vương khiến dọn yến tiệc tống hành, khi ăn uống dặn dò sau trước xong xuôi rồi, vua Yên vương bèn phong cho cháu ngoại là Tôn Hổ và Tôn Long làm chức Tiên phong đi trước, còn Phò Mã với Công chúa cỡi ngực dẫn chúng tướng theo sau, lúc ra khỏi thành, đốt ba tiếng pháo kéo rốc binh, nhắm Đông Tề tấn phát.

Binh Yên khi đi vừa được vài dặm đường, xảy thấy trước mặt có một đội binh đang đứng đợi. Thám mã bèn quay ngựa trở lại mà báo rằng:

– Không phải là binh giặc đón đường.

Phò mã Tôn Tháo nghe báo vậy thì không đủ tin, bèn khiến kẻ khác đi coi lại, giây lâu thám tử trở về báo:

– Không phải là binh giặc, song có hai tướng muốn đến cầu ra mắt Nguyên soái.

Tôn Tháo cho đòi vào.[5]

Khi Thái tử nghe nói Phò mã và Công chúa lãnh binh đi phạt Tề, mà không có tới dâng lễ cống hành được, nên hôm nay sai Tống Lượng và Cao Kiên đem năm trăm xe lương thảo và mười muôn lượng bạch ngân, dâng cho Phò mã để dùng mà khao thưởng ba quân.

Phò mã tiếp lấy lễ vật rất vui mừng, còn Công chúa lại kêu hai tướng mà dặn rằng:

– Hai người về thưa lại với Thái tử, nói rằng "Ta dặn, hôm sớm phải giữ đạo làm con cho hết lòng."

Hai tướng vâng lời dạy tạ lui ra.

[5] Nguyên hai tướng này là gia thần của Yên Bình Thái tử sai ra